

Posudek vedoucí na bakalářskou práci Františka Milce

RuPaul's Drag Race: Queer mytologie, jazyk a politika

Franz Milec se ve své bakalářské práci zaměřil na kulturní analýzu televizní show RuPaul's Drag Race s důrazem na širší ideologický, genderový i ekonomický kontext, do něž můžeme tuto populární soutěž drag queens zařadit.

První část textu je pojata jako velmi hutné, ale přitom informativní a z relevantních historických zdrojů vycházející shrnutí širšího politického a kulturního kontextu zviditelňování gay identity ve společnosti sahající od 19. století po současnost. Franz vyjevuje nejen historii samotného dragu, ale i různých dalších strategií, které byly vynalézány v minulosti, aby pomáhaly konstruovat identitu lidí nezapadajících snadno do heteronormativní společnosti (viz přiblížení pojmů, jako jsou gay kamoufláž, Castro Clone, chosen families atd.). V rámci umění a showbyznysu se tyto ve své podstatě politické snahy projevovaly pak ve specifických uměleckých či zábavných žánrech a proudech, které autor ve svém textu také funkčně přibližuje (viz obzvláště fenomén campu). Zkoumaná televizní show, vycházející z mnoha let budované subkultury drag queens, dobře demonstruje klíčovou tezi textu, a sice že existuje rozdíl mezi homosexualitou, chápanou jako prostá, biologicky daná sexuální přitažlivost cílená na stejné pohlaví, a „gayness“, tj. kulturní identitou gayů spjatou s určitým gay folklórem, zahrnujícím způsoby chování, vyjadřování či oblékání.

V rámci druhé části textu se pak autor zaměřuje na analýzu samotné RuPaul's Drag Race – zkoumá strukturu show, to, na jaké scény klade důraz, jaké bývá složení poroty, jakým způsobem se v tomto pořadu mluví o dragu a různých genderových identitách, jaké hodnoty jsou touto show vyzdvihovány. Franzovi se daří v této kapitole přinést poměrně komplexní obraz zkoumaného díla, s důrazem obzvláště na diskursivní konstrukci gay identity v této show.

Obecně bych na této bakalářské práci chtěla vyzdvihnout několik věcí. Její autor si nastudoval mnoho literatury a dokázal ji navzdory rozsáhlosti tématu poutavě a hutně shrnout. Text je napsaný velmi čtivým, plynulým a srozumitelným jazykem, přičemž každé tvrzení se snaží důkladně argumentovat. Autor dobře pracuje s vlastní pozicí „fanouška“ – nezastírá, nakolik jej téma osobně zajímá, ale přitom si dokázal udržet i kritický odstup (např. si všímá zároveň i problematických misogynních prvků, které jsou obsaženy v diskurzu zkoumané show, anebo kritiky ze strany trans komunity). V některých pasážích pak Franz přichází s vlastními pozoruhodnými zobecňujícími postřehy, např. když charakterizuje specifčnost drag queens tak, že jde o „muže, kteří se snaží vypadat jako muži, kteří se snaží vypadat jako ženy“, tzn. neříkají „jsem žena, ale jsem iluze ženy a iluze muže“ (s. 31).

Kritické výtky mám dvě. Podkapitola 2.3 věnující se distribuci a širší recepci zkoumaného díla mi do textu ne zcela zapadá – oproti předchozím částem zkoumajícím více obecné ideologické a kulturní významy, jež s sebou fenomén dragu a analyzovaná show nesou, zde autor přechází k vyjmenovávání různých faktografických údajů a statistik, což v kontextu celého textu působí jaksi méně napínavě. Moje druhá jemná výtka pak míří k závěru celé bakalářské práce, v němž je v podstatě jen zopakováno, co jsme četli na předchozích stranách, beze snahy o nějaké ucelené shrnutí a syntézu přinášející další posun v uvažování o tématu.

Celkově tuto bakalářskou práci považuji za velmi kvalitní a doporučuji ji k obhajobě s navrženou známkou A.

10.9.2017

Helena Bendová